

Seminarium edukacyjne pt.:

Innowacje w leczeniu chorób zakaźnych

- ocena dostępności w Polsce

Warszawa, **10 lutego 2012 r.**

W seminarium pt.: „**Innowacje w leczeniu chorób zakaźnych – ocena dostępności w Polsce**” uczestniczyło ok. 170 osób. Ewidentne jest, że w lecznictwie chorób zakaźnych Polska odniosła wiele sukcesów (ograniczenie zakażeń HIV oraz HBV). Okazało się jednak, że mamy ogromny nieujawniony problem: dziesiątki, jeśli nie setki tysięcy osób (ok. 230 000 zdaniem specjalistów, którzy byli prelegentami) zakażonych HCV z aktywną postacią choroby. To ogromny problem społeczny, medyczny i ekonomiczny.

Natychmiast rodzą się pytania:

1. jakie koszty należałoby ponieść, gdyby poprawić wykrywalność nieujawnionych zakażeń HCV; jak wielkie były koszty leczenia osób zakażonych HCV, gdybyśmy ich zidentyfikowali (mamy dostępne drogie ale wysoce skuteczne innowacyjne leki, które praktycznie prowadzą do wyleczenia zakażonych!);
2. w jaki sposób można by poprawić wykrywalność zakażeń HCV w Polsce i ile kosztowałby taki program przesiewowy;
3. jakie mechanizmy należałoby wdrożyć, by ograniczyć koszty leczenia (PVA, negocjacje cen zależne od wolumenu, zakupy centralne, inne?);
4. jakie są koszty nie zidentyfikowania zakażonych członków społeczeństwa (chorych z aktywną postacią choroby): koszty rozwoju marskości wątroby i konsekwencji z tym związanych, koszty dalszych zakażeń / nie braku przerwania dróg zakażenia;
5. jakie są koszty społeczne w obszarze kosztów pośrednich: koszty śmierci, koszty rent, koszty inwalidztwa, koszty utraty produktywności?

Regulator nie powinien unikać zadawania tych pytań – powinien aktywnie podjąć temat zgodnie ze swoją misją. Niezależnie od tego jakie byłyby odpowiedzi na powyższe pytania, na pewno regulator powinien przeprowadzić odpowiednie analizy i przygotować narodowy program działań (lub przynajmniej powinien znać konsekwencje braku podjęcia działań?!) w tym zakresie.